

Nr 193.

Av friherre **Beck-Friis**, om utredning angående skattespärr beträffande den preliminära skatt, som skall erläggas år 1947.

I fråga om skatter, som påförts på grund av taxeringar för taxeringsåren 1942—1945, har gällt en skattespärr, såtillvida, att skattskyldig, som för nämnda år blivit påförd skatt för statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, värnskatt samt särskild skatt å förmögenhet ävensom eventuellt förekommande krigskonjunkturskatt, ägt åtnjuta avkortning av påförd skatt med belopp, varmed den skattskyldige på grund av taxering för resp. taxeringsår påförd statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, värnskatt och särskild skatt å förmögenhet sammanlagt överstiga 80 proc. av den för honom för resp. år enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten ökat med belopp, varmed avdrag erhållits jämlikt 4 § nämnda förordning för erlagda skatter, men minskat i förekommande fall med påförd krigskonjunkturskatt.

På grund av införandet av den nya uppbördsförordningen (källskatten) skulle allenast viss del av statliga inkomst- och förmögenhetsskatten på grund av 1946 års taxering erläggas (första kronouppbördsstämman). Beträffande 1947 års taxering skulle i princip inga skatter utgå. Anledningen till nämnda skatteeftergift var ju den, att under år 1947, då dessa skatter skulle erläggas, preliminärskatt skulle erläggas för 1948 års taxering. Då med undantag för löntagare i allmänhet s. k. B-skatt skall erläggas, blir följden den, att under år 1947 skatter komma att erläggas med i stort samma belopp, som skulle ha utgått, därest de på grund av 1946 års taxering påförda skatterna till fullo skolat erläggas.

Genom ovannämnda spärregel av 80 proc. erhöilo skattskyldiga, vilkas statliga skatter överstego nämnda procentsats, möjlighet att inom förhållandevis kort tid efter det att skatten erlagts, i vissa fall till och med innan dylik skatt erlagts, erhålla den genom spärregeln åstadkomna nedsättningen i den påförda skatten antingen genom restitution eller genom avkortning.

Ehuru det är sannolikt att i samband med 1948 års taxering fråga uppkommer, huruvida icke en dylik skattespärr därvid bör då införas, synes det kunna ifrågasättas, huruvida icke i samband med skattens erläggande för nämnda taxering böra införas bestämmelser med viss begränsning av skyldigheten att erlagga preliminär skatt. Även om skattespärren införes i samband med 1948 års taxering, kommer nämligen genom preliminärskatten den skattskyldige att "få ligga ute med" alltför stora skattebelopp under förhållandevis lång tid, i vissa fall ända upp till 2 år. Då enligt hittills gällande bestämmelser ränta icke utgått å restituerat skattebelopp, blir ett sådant förhållande än mer betungande för den skattskyldige. Det synes därför lämpligt att redan nu införa bestämmelser av innebörd

att motsvarande skattespärr, som gällt för 1942—1945 års taxeringar, skall gälla även i fråga om erläggande av den preliminära skatten för år 1947. I samband med taxeringens fastställande och den slutliga skattens bestämmande får givetvis liksom all övrig skatt enligt nuvarande uppbördsförordning en reglering ske.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående skattespärr beträffande den preliminära skatt, som skall erläggas för år 1947.

Stockholm den 23 januari 1947.

Carl Beck-Friis.
